

marginalskatterne, vil der i det store og hele kun være positive fordele ved det.

Hvorfor er det så ikke en af de ting, som regeringen agter at gennemføre her med finansloven for 1996, når man i Finansministeriet har dokumenteret, at der kun er positive fordele ved det?

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Til fru Anne Birgitte Lundholt først vedrørende reduktionen af skattetrykket: Vi har 10-års-oversigter, vi har sågar også lige fået en 50-års-oversigt over, hvordan det er gået i tidens løb, og dér kan vi se på den tid, der gik forud for, at regeringen skiftede kurs i januar 1993. Fra da af er skattetrykket faldet. Før den tid steg det – steg og steg og steg. Mest i begyndelsen og midten af 1980'erne, men det steg og steg og steg.

Det har vi nu vendt, og så skal jeg ikke bevæge mig klart og tydeligt ind i tallene og de rapporter, der beskrives her og dér. Hovedsagen er, at skattetrykket er faldet. Når jeg ikke vil bevæge mig konkret ind i de enkelte rapporter, skyldes det, at vi i øjeblikket har to typer skattetryk, vi beregner, og det skyldes, at der er lavet bruttoficering af pensionerne, og det betyder – det tror jeg alle er enige om og også enige om ikke at misbruge, men der er måske dog en undtagelse – en kunstig forhøjelse af skattetrykket, og den må man naturligvis tage ud, før man begynder at sammenligne tal, der på den baggrund ikke kan sammenlignes.

Endelig vil jeg gerne medgive hr. Kim Behnke, at vi fuldt ud vedkender os, at vi fortsat vil sørge for, at skattesystemet er så robust som muligt, og det vil vi gøre ved at sørge for, at de lovgiver, vi har, bliver overholdt, at vi de steder, hvor lovgiverne giver anledning til sådan et net med huller, man kan løbe igennem, vil stoppe hullerne, og det vil vi gøre hurtigt, og så vil vi i øvrigt sørge for, at den skatteyder, der opfylder sine forpligtelser, kun kommer til at betale sin egen skat og ikke den skat, andre på den måde undgår at komme til at betale.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Jeg beklager, fru Pia Gjellerup, den går ikke.

Det er regeringens egne rapporter, og de skattetryk, jeg har læst op her, er eksklusive bruttoficering, det vil sige sammenlignelige tal med 1993.

Og det, der sker, vil jeg gerne sige til fru Pia Gjellerup, er, at regeringen sætter skattetrykket op, hver eneste gang der kommer et nyt skøn. Og problemet er, at i det tempo, det er sket nu, sammen med de øvrige løftebrud, er der samlet, når regeringens skattereform er gennemført, tale om en betragtelig skatteforhøjelse.

Jeg er glad for, at fru Pia Gjellerup nu sætter sig til at læse i regeringens rapporter. Men dokumentationen er klar, og bruttoficeringen er fraregnet.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Tak for svaret. Jeg er enig i betragtningen om, at man skal betale den skat, som det tilkommer én at betale, men sådan er det jo ikke. Den gæld-sætning af det danske samfund, som finder sted i de her år, betyder jo, at det bliver mine børn og børnebørn, som kommer til at betale skat af det forbrug, som de nuværende generationer af danskere har i øjeblikket.

Der sker simpelt hen en parallelforskydning af betalingen, sådan at det ikke er det overforbrug, vi præsterer i de her år, de nuværende skatteydere betaler. Hvis de nuværende skatteydere skulle betale, hvis der skulle være nul på statens budget, så ville det kræve, at man satte moms'en op til 34 pct., eller at man forhøjede indkomstskatten med 12 procentpoint, og det er der vel ikke nogen her i huset der er interesseret i at gøre.

Så hvis man skal betale for det, man har pligt til at betale for, så må konsekvensen for den socialdemokratiske styrede regering også være, at det er nu og ikke om tre generationer. Men nåh nej, det er jo ikke om tre generationer, for regeringen har lovet i den seneste finansredegørelse, at allerede i år 2000, så går det, der hedder DAU-saldoen, altså drift, anlæg og udlån, i nul.

Men man begynder ikke på det i 1996, for det er ikke lige året. Nej, det er i 1997, 1998 og 1999, sådan at i år 2000 er den i nul. Men i og med, at det i 1996 stadig væk er 33 mia. kr., der er i underskud, så skal der altså i hvert af årene 1997, 1998 og 1999 ske besparelser for 10 mia. kr.

Det er ikke noget, der skræmmer Fremskridtspartiet, men vil fru Pia Gjellerup ikke godt fortælle, hvordan det kan lade sig gøre, og hvorfor man ikke allerede begynder på det her projekt i 1996 frem for at vente til 1997, 1998 og 1999, når man nu har tænkt sig, at det skal gå i nul i år 2000?